

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 223.052 van 28 maart 2013  
in de zaak A. 197.482/VII-37.874.**

In zake :           1. Darius RADOMSKI  
                      2. de BVBA BUSINESS CENTER ROBBERECHTS  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Inke Dedecker  
                      kantoor houdend te 3600 Genk  
                      Stoffelsbergstraat 4  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door  
de Vlaamse regering  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Filip Vincke  
kantoor houdend te 8580 Avelgem  
Kasteelstraat 13  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :  
de BVBA KLINKAWE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Tom Swerts  
kantoor houdend te 2800 Mechelen  
Antwerpsesteenweg 18  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                   Het beroep, ingesteld op 23 augustus 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 5 juli 2010 waarbij het beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 8 oktober 2009, houdende het verlenen van de vergunning aan de BVBA Klinkawe, om een inrichting voor de opslag van bouw-

en sloopafval met bijhorende mechanische behandeling en TOP-activiteit te exploiteren, gelegen aan de Zillekesstraat te Tessenderlo, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij arrest nr. 210.708 van 27 januari 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Bij arrest nr. 219.884 van 21 juni 2012 heropent de Raad van State de debatten en wordt het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat er mee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 maart 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inke Dedecker, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Karin Lieckens, die loco advocaat Tom Swerts verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Op 29 mei 2009 dient de tussenkomende partij bij de deputatie van de provincie Limburg een aanvraag in tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor het exploiteren van een nieuwe inrichting voor de opslag van bouw- en sloopafval met bijhorende mechanische behandeling en TOP-activiteit (tijdelijke opslagplaats), in de Zillekesstraat te Tessenderlo.

3.2. Het perceel is volgens het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan "Hasselt-Genk" gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven, en kleine en middelgrote ondernemingen. Het is tevens gelegen binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 26 april 1989 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg (hierna : BPA) "Industriezone IV", in een "zone voor ambachtelijke bedrijven". Ook de percelen van de verzoekende partijen liggen binnen deze zones.

De inrichting zal worden uitgebaat op een perceel dat paalt aan de westzijde van de eerste verzoeker, die woont in de Zillekesstraat 10 als zelfstandig autohandelaar. Het perceel van de tweede verzoekende partij paalt aan de noord- en westzijde aan het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Zij exploiteert daar een bedrijvencentrum, dat kantoren verhuurt.

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek worden vier bezwaren ingediend. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tessenderlo verleent een ongunstig advies. De afdeling Milieuvergunningen, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna : OVAM), de afdeling Land- en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen - dienst Natuurlijke

Rijkdommen Hasselt en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren gunstig. Het Agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen brengt een stilzwijgend gunstig advies uit.

3.4. Op 30 augustus 2009 voegt de aanvrager aan het dossier een akoestische studie toe waarin de geluidsimpact van de breekinstallatie van de tussenkomende partij wordt geëvalueerd.

3.5. De deputatie van de provincie Limburg verleent op 8 oktober 2009 de gevraagde vergunning voor een termijn die eindigt op 8 oktober 2029. Naast de algemene en sectoriële voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), worden tevens enkele bijzondere voorwaarden opgelegd.

3.6. Op 19 november 2009 tekenen enkele omwonenden en bedrijven, waaronder de verzoekende partijen, een bestuurlijk beroep aan tegen de verleende vergunning. Zij stellen dat de exploitatie van de inrichting teveel hinder voor de omgeving met zich mee zal brengen, en dat de inrichting niet thuishoort in een zone voor ambachtelijke bedrijven, conform het BPA.

3.7. In het kader van de beroepsprocedure behoudt OVAM haar oorspronkelijk gunstig advies ten aanzien van het verlenen van de vergunning. De afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid adviseert ongunstig, omdat de bedrijvigheid niet in overeenstemming is met de plaatselijke stedenbouwkundige voorschriften. Ook de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (hierna : GMVC) adviseren ongunstig en stellen voor de beroepen gegrond te verklaren en de vergunning te weigeren.

3.8. Op 13 april 2010 maakt de tussenkomende partij een bijkomende nota over naar aanleiding van de opmerkingen van de GMVC.

3.9. De deputatie van de provincie Limburg verleent op 12 mei 2010 de stedenbouwkundige vergunning.

3.10. Bij besluit van 5 juli 2010 verklaart de minister het beroep ongegrond en bevestigt zij de beslissing van de deputatie waarbij de milieuvergunning wordt verleend.

Dit is het bestreden besluit. Het wordt, wat de toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften betreft, gedragen door de volgende motivering :

"Overwegende dat de inrichting paalt aan woongebied met landelijk karakter; dat de dichtstbijgelegen woning in woongebied met landelijk karakter op circa 42 m gelegen is van de perceelsgrens van de inrichting; dat een 6-tal woningen gelegen zijn in een straal van 100 m rond de inrichting;

Overwegende dat de aanvraag een nieuwe inrichting betreft voor het breken en zeven van minerale producten; dat deze producten afvalstoffen zijn; dat men een loods wil gebruiken voor een nieuwe breek- en zeefinstallatie, een mobiele zeefinstallatie en een dieselgenerator; dat buiten de loods een mengcentrale wordt voorzien en de opslag van verschillende stoffen (puin, mengpuin, gebroken puin, zeefzand, uitgegraven bodem, en dergelijke); dat er een diesel- en olieopslag en een mengcentrale voor mortel en beton met de nodige cementopslag wordt aangevraagd; dat verder melding wordt gemaakt van de aanwezigheid van een kwaliteitslabo, 10 parkeerplaatsen en een aantal metaalbewerkingmachines;

Overwegende dat in een zone voor ambachtelijke bedrijven, overeenkomstig artikel 11 van voornoemd BPA (bijzonder plan van aanleg), naar bestemming ambachtelijke bedrijven zijn toegelaten met bijhorende verkoopsruimte en opslagplaatsen, die niet schaden aan het woonklimaat van de omgeving; dat eveneens parkings, burelen en tentoonstellingsruimten zijn toegelaten, die noodzakelijk behoren bij de productiehallen, evenals de huisvesting van het bewakingspersoneel of de directiewoning; dat er voor moet gezorgd worden dat het perceel nooit een rommelige aanblik geeft; dat opgeslagen materialen onttrokken moeten worden aan het zicht door een aangepaste architectuur en beplanting;

Overwegende dat omtrent de beplanting de voorschriften vermelden dat er een degelijke beplanting (van hoogstammig groen, gecombineerd met struiken, al dan niet groenblijvend) rondom de verschillende bedrijven verplicht is, met een strookbreedte minstens gelijk aan de hoogte van het gebouw met een minimum van 5 m; dat de bestaande begroeiing moet behouden blijven op de niet bebouwde en op de voor parkeerruimte niet ingenomen oppervlakten; dat in de beplantingszone die hoofdzakelijk een afschermende functie heeft, elke bebouwing en het stapelen van producten verboden is; dat straat- en zijdelingse

afsluitingen in draad- en haagafsluiting of enig ander siermateriaal mogen uitgevoerd worden, met uitzondering van betonplaten;

Overwegende dat in de voortuinstrook, overeenkomstig artikel 9 van voornoemd BPA, onder meer geen gebouwen toegelaten zijn, een beplanting verplicht is en de verharding maximaal 35 % van de oppervlakte kan bedragen;

Overwegende dat gezien de aanwezigheid van een gedetailleerd ordeningsplan, de vergunningverlenende overheid de voorliggende vraag moet evalueren aan de hand van de eerder geciteerde voorschriften van het vigerend bijzonder plan van aanleg 'Industriezone IV';

Overwegende dat er ter plaatse slechts 5 werknemers tewerk worden gesteld; dat de grootte van het perceel beperkt blijft tot ongeveer 75 are volgens het situeringsplan bijgevoegd bij de milieuvergunningsaanvraag; dat het hier bijgevolg gaat om een klein bedrijf in oppervlakte en personeelsbezetting; dat het hier bijgevolg gaat over een ambachtelijk bedrijf; dat het verwerken (breken en zeven) en opslaan van minerale afvalstoffen een activiteit betreft die niet strijdig is met de bestemming 'ambachtelijke bedrijven';

Overwegende dat er kan gesteld worden dat gezien de schaal van de nieuwe vestiging, het huidig gebruik van de plaats, op de ruimtelijke weerslag van de exploitatie, op de omliggende bedrijven, op het aangrenzende woongebied het aannemelijk is dat de voorziene activiteiten het woonklimaat van de omgeving overeenkomstig de voorschriften van voornoemde bijzonder plan van aanleg 'Industriezone IV', niet schaden;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *Derde middel*

##### *Standpunten van de partijen*

4. Het derde middel steunt op de schending van artikel 2, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van de artikelen 8.2.1.3 en 19, derde lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van het BPA "Industriezone IV" en van de in de stedenbouwwetgeving, onder meer in artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO) vervatte verplichting om elke aanvraag tot vergunning te toetsen aan de eisen van

de goede ruimtelijke ordening, van de schending van artikel 1.1.4 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het materieel motiveringsbeginsel.

Het middel houdt in essentie in dat de bestreden beslissing een inrichting voor de opslag van bouw- en sloopafval met bijhorende mechanische behandeling en TOP-activiteit in een zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en gelegen in het BPA "Industriezone IV" toelaat, terwijl deze inrichting niet thuishoort in een dergelijke zone.

5. De verwerende partij stelt hier tegenover dat in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat het gaat om een klein bedrijf in oppervlakte en in personeelsbezetting en dat het verwerken (breken en zeven) en opslaan van minerale afvalstoffen een activiteit betreft die niet strijdig is met de bestemming ambachtelijke bedrijven. Zij verwijst naar een omzendbrief van 8 juli 1997 als leidraad voor de omschrijving van het begrip ambachtelijk bedrijf. Zij stelt dat een ambacht voortdurend menselijke tussenkomsten vergt en noemt het aanvoeren, lossen, sorteren, inbrengen in de breekinstallatie, afvoeren en opslaan zulke tussenkomsten. Volgens de verwerende partij heeft de minister haar beslissing formeel gemotiveerd door de elementen aan te halen waarop zij zich heeft gesteund, en zijn deze elementen in hun samenhang voldoende om geldig te kunnen besluiten tot de vaststelling dat deze activiteit niet strijdig is met de bestemming ambachtelijke bedrijven en dat zij afdoende is. Wat de inrichting van het bedrijf betreft, stelt de verwerende partij onder meer dat de stockering meer in de hoogte zal gebeuren en minder plaats zal innemen dan op vandaag het geval is. Wanneer de opslag aan het zicht onttrokken is, schendt hij volgens de verwerende partij de woonkwaliteit niet.

6. De tussenkomen partij betoogt dat het door de verzoekende partijen aangehaalde arrest van de Raad van State nr. 111.396 van 10 oktober 2002, waarin de Raad tot vernietiging overging op grond van de schending van het

motiveringsbeginsel, niet kan worden aangewend om te stellen dat een opslag van enige omvang planologisch onverenigbaar zou zijn met een bestemmingsvoorschrift "gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's". Zelf verwijst zij naar het arrest van de Raad van State nr. 190.641 van 19 februari 2009, waarin deze van oordeel was dat de vergunningverlenende overheid terzake over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt die niet werd overschreden bij het oordeel dat de exploitatie verenigbaar was met de inkleuring als ambachtelijke zone.

7. In de laatste memorie merkt de tussenkomende partij op dat het bestreden besluit wel degelijk verduidelijkt :

"dat het hier bijgevolg gaat om een klein bedrijf in oppervlakte en personeelsbezetting; dat het hier bijgevolg gaat om een ambachtelijk bedrijf; dat het verwerken (breken en zeven) en opslaan van minerale afvalstoffen een activiteit betreft die niet strijdig is met de bestemming 'ambachtelijke bedrijven'".

Zij vervolgt dat het bestreden besluit "zeer uitgebreid en uitdrukkelijk" motiveert waarom de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar wordt geacht met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

8. De verwerende partij stelt zich in haar laatste memorie de vraag of men kan toelaten "dat een partij die in een gebied woont in strijd met het bestemmingsvoorschrift precies de strijdigheid met het bestemmingsvoorschrift van een andere inrichting gaat opwerpen en op die manier haar eigen zonevreemdheid gaat beschermen". Voorts is het volgens de verwerende partij niet vereist dat de minister antwoordt op de opmerking rond de vraag of het woonklimaat in het aangrenzend woongebied wel zal gevrijwaard blijven, aangezien het antwoord rechtstreeks uit het verordenend karakter van de plannen voortvloeit : de regelmatigheid van de toelating van een bedrijf in een zone impliceert dat de vestiging ook verenigbaar is met de omliggende zones in het gebied.

## *Beoordeling*

9. Artikel 8.2.1.3 van het inrichtingsbesluit maakt een onderscheid tussen gebieden voor ambachtelijke bedrijven enerzijds en kleine en middelgrote bedrijven anderzijds. Krachtens het BPA "Industriezone IV", waarover sprake in de bestreden beslissing, kunnen enkel ambachtelijke bedrijven in de betrokken zone worden toegelaten. Dit BPA, dat moet worden gelezen in het licht van voormelde reglementaire bepaling, sluit dus KMO's uit.

Uit de aanvraag blijkt dat er sprake is van opslagcapaciteit voor uitgegraven bodem (1.000 m<sup>3</sup>) en inerte afvalstoffen (4.500 m<sup>3</sup>). In de bezwaren die in graad van beroep werden geformuleerd wordt gewezen op de omvang van deze opslagplaatsen en op het feit dat dergelijke omvang niet in overeenstemming is met "een kleine opslagplaats", en in elk geval de schaal van het industriegebied overschrijdt. Deze kritiek komt overeen met het standpunt dat wordt geuit door de afdeling Stedenbouwkundig Beleid, zoals bijgetreden door de GMVC, die negatief heeft geadviseerd : "Concluderend kan er gesteld worden dat gelet op de schaal van de nieuwe vestiging, op het huidig gebruik van de plaats, op de ruimtelijke weerslag van de exploitatie, op de omliggende bedrijven, op het aangrenzende woongebied en gezien de zeer beperkte toegezonden informatie zeer twijfelachtig is dat de voorziene activiteiten het woonklimaat van de omgeving niet schaden, overeenkomstig de voorschriften van voornoemde bijzonder plan van aanleg 'Industriezone IV'".

De motivering van de bestreden beslissing die beoogt aan te tonen dat er te dezen sprake is van een KMO, is uitsluitend gebaseerd op het aantal werknemers en de ingenomen oppervlakte. Deze motivering gaat niet in op de kritiek van zowel de adviesverlenende instanties als de bezwaarindieners/beroepinstellers en weerlegt deze niet. Uit deze motivering blijkt alleszins niet dat de inrichting en haar activiteiten beantwoorden aan de beperkende bestemmingsvoorschriften die ten aanzien van bedrijven in dit gebied worden opgelegd.

Het derde middel is gegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 5 juli 2010 waarbij het beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 8 oktober 2009, houdende het verlenen van de vergunning aan de BVBA Klinkawe, om een inrichting voor de opslag van bouw- en sloopafval met bijhorende mechanische behandeling en TOP-activiteit te exploiteren, gelegen aan de Zillekesstraat te Tessenderlo, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.**

**2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.**

**3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.**

**De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig maart tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Luc Hellin,     | kamervoorzitter, |
| Eric Brewaeys,  | staatsraad,      |
| Peter Sourbron, | staatsraad,      |
| bijgestaan door |                  |
| Bart Tettelin,  | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Bart Tettelin**

**Luc Hellin**